

munale Havne nærmest. Men saa gjorde man den til en Mellemting, for saa vidt man sagde: Kjøbenhavns Havn er saa stor, at den har en særlig Administration ved en Havneforvaltning, der staar direkte under Indenrigsministeren, den skal have et Havneraad, der væsentlig vælges af Kommunalbestyrelsen, og som skal have Indseende med Forvaltningen. Søvrigt har den temmelig betydelige Rettigheder, blandt andet, at den indstiller Havneforvaltningens Chef. Nu er det jo ganske vist fra forfælske Sider fremstillet, som om der var en evig Krig mellem Indenrigsministeriet og Havneraadet, fordi et enkelt Medlem af Havneraadet, der altid er i Mindretal, benytter sin Stilling i Rigsdagen til at sige dette; men det er ikke rigtigt. Havneraadet har i alt væsentligt været det, som har været toneangivende under Havneforvaltningen, og jeg har haft i saa lang Tid med den Ting at gøre, at jeg nok tror, at der har været en god Bestyrelse af Kjøbenhavns Havn, i alt Fald, for saa vidt angaar de finansielle Resultater. Det ærede Medlem troede, at Havnen sad inde med meget betydelige Værdier og derfor var i Stand til at bringe Ofre, som den ellers ikke kunde bringe. Nu er der i finansiell Henseende den Forskel mellem Kjøbenhavns Havn og andre Institutioner, som man gerne sammenligner den med, f. Eks. Jærnbannerne, at disse blive af Staten forlyndede med Midler til Tilvejebringelse af Jærnbanen, Jærnbanens Drift o. s. v., mens Kjøbenhavns Havn selv har skaffet hver eneste Dre, naturligvis gennem sine legale Indtægter, den har selv kontraheret sine Laan, tilvejebragt Arealer, kort sagt været en selvstændig juridisk Person og fungeret paa den Maade, som Loven en Gang har anordnet; der er den store Forskel, at den faar betydelige Bidrag af Staten til sit Politi, men iøvrigt ligesom de kommunale Havne tilvejebringer alle sine Indretninger for egen Regning, og den har en meget betydelig Formue, som tilhører den. Altsaa, Staten har hidtil ikke gjort noget for Kjøbenhavns Havn, det lader sig ikke modsige, og det er egentlig Pointet i Sagen. Maa jeg sammenligne Kjøbenhavns Havn med en Statshavn, f. Eks. Esbjerg, det er den næste Havn, som Landet har Gavn og Glæde af. Den er tilvejebragt for $2\frac{1}{4}$ Million Kr., det er Penge, der ere givne ud, som aldrig noget Menneſte spørger videre om. Staten har dernæst fourneret den med Penge. Medens Kjøbenhavns Havn selv maa laane Penge, saa driver Staten Esbjerg Havn; denne Havn har et Budget paa Finansloven, men om Esbjerg Havn i det hele kan balancere og kan bære

Driften, er der ingen der spørger om. Om Forrentning og Afdrag af Laan bliver der selvfølgelig ikke Spørgsmaal; der er slet ikke Tale, om den kan bære sig. Det er en Statshavn, det er noget helt andet. Man kan ikke paa en Gang her i Rigsdagen sige: Nu har Kjøbenhavns Havn vokset sig stor for egen Regning, nu ville vi indfasere den, det gaar billigtvis ikke an. Jeg veed meget godt, at Spørgsmaalet om, hvorledes Kjøbenhavns Havn skal ordnes, kan optages af Lovgivningsmagten, det er en Selvfølge. Men jeg siger, at det er et Spørgsmaal, som man ikke skal røre altfor meget ved, fordi det kan lægge Vanstilheder i Vejen for Loven. Der er desuden langt mindre Grund dertil nu, end der var i Fjor. I Fjor var det saaledes, at Havnen skulde forvalte de Arealer, der skulde tilvejebringes ved Frihavnen; i Aar skal Havnen indskyde Værdier i det nye Anlæg, men det er Selvfølgelig, der forvalter alt det ny, altsaa er Stillingen væsentlig forandret fra i Fjor. Jeg tror altsaa, man gør bedst i at lade Kjøbenhavns Havn udvikle sig frit som hidtil. Lige overfor det ærede Medlem for Besjle Amts 2den Valgtreds maa jeg gøre opmærksom paa, at det, der kræves til Kjøbenhavns Havn, ikke er nogen Gæde; hvis der er Tale om andre Havne, saa forærer man dem Midler og spørger ikke om mere. Det, der her forlanges, som det ærede Medlem nævner, er, at hvis Havnen ikke i et Aar kan udrede Renter eller Afdrag, bliver det forfaldt af Staten, men det bliver en paa Havnen hvilende Gæld, som skal tilbagebetales. At man siger, at den ikke skal betale, for den kan, er en Følge af, at der er Tale om en offentlig Institution, det kan det ærede Medlem godt forstaa. Det er blot en lille Overdrivelse, at det ikke ser saa godt ud, at der staar, den skal betale naar den kan; men paa saa solide Institutioner i pekuniær Henseende som Staten og Kjøbenhavns Havn, synes det mig dog, at en saadan Bestemmelse maa være passende. Nu siger det ærede Medlem, at der staar, at 4 Millioner skal Selvfølgelig indskyde, men naar Indenrigsministeren faar i Sinde at sige, at Selvfølgelig skal have Lov til at indskyde 6 Millioner, saa er Forholdet borte, saa kan Forholdet blive helt forrykket. (Modsigelse af Berg). Jeg behøver den Forladelse, jeg har maaste talt lidt frit. Jeg vil sige det ærede Medlem, at i det meget lykkelige Tilfælde, at en Indenrigsminister kunde komme til at sige: I maa gerne sætte 6 Millioner ind, hvor 4 ere tilstrækkelige, saa vilde der finansiel Tvivl være hævet, saa vilde der være fuld Forrentning af alle de indfaldte